

CHANSON NEVEZ

VAR SUJET UR FILOUTER EN DEUS TROMPLET E HOSTIS

(Var un ton nevez).

Me o suppli, oll tud yaouanc, da zont da glêvet
Ur son meurbet divertissant a nevez composet,
A so gret da un den yaouanc, ur filouter fin,
Mar ententet, ar faç blesont a rai deoc'h c'hoarzin.

Aracet, eo compagnunez, ober dioutan ;
Bete re a fitouterien so dre ar vro man :
Nemet avertissa an oll hostisien
Da ziuall na zeuint da loja ar filouterien.

An den-mà a voa brao guisquet, un den a fêçon ;
Me sonch din a voa guinidic de mens a a Leon ;
Squis e voa er gæer, re vanguel a hini so,
M'en deus laqet en e speret mont da redec bro.

E Montroulez hac e Guengaamp, e Treguer eo bet,
E Sant-Malo, hac e Dinan, hac e Sant-Briec ;
Partout oa o clasq e fortun, o poursu e chanc,
Arc'hant en doa casset gantan bars en abondanc.

Baleet en deus Paris, ar filouter fin :
E yalc'h a so deut da blada soudan alafin ;
Distroet eo bet d'an Naonet, ha bet e Roazon,
Hac enfin e zeo bet manquet e bourvision.

Evel ma roa bet costumet da ober cher vat,
Evit ar vech a voa maguet calz re dilicat
E quemeras effrontiri da c'houlouen loja
Ebars en nu hostaliri, noa diner ganta.

Evel ma voa qer brao guisquet, en ty eo antreet
Bonsoir, emezan, va hostis a me vo loget ?
Coania fell din em plijadur en-ti ma fennos,
Hac ivez eva ur banne ebars n'em repos.

Servichet, eme an hostis, va mignon antreet
Servichet, e viot a dra certain ar pez a guerfet :
Azeet amâ en ur gador e qichen an tan ;
Qemeret ur banne da eva da c'hortos ho coan.

Servicher e oe va mignon eus ia guement mad
A zesire e galonic a draon delicat,
Gwin Bourdel demeure ar guella, hac ive gwin Spagn,
Ha ligueur an excellenta tout da vad ar c'hagn.

P'en devoe debret hac evet, choariet e roll,
D'ar plac'h en deveus lavaret : diservichit an doll ;
Mennit ho plajou, boutailou, ivez ho cueren,
Vac'hassit d'am c'hampr d'a gousquet d'ur guele qempen

Ama e commanças nec'hi breman den yaouanc,
Penaus e péje e hostis, n'en devoa qet arc'hant
Evet e meus gwin, emezan, ga grêt a meus cher
Petra rin-me evit paea, n'emeus qet un diner ?

Epad an nos en e vele e oa chagrinet,
O sonjal en e beamant, n'elle qet cousquet :
N'allin qet mont eus an ti ma certain e nep guis,
Ma de allan caout ur moyen da bana'n hostis.

Guelit brêma ar finessa eus ar filouter fin :
Un diou pe dei heur qen tan de e yas er jardin

Buan e zeo bet commencet da doulla an douar,
E vragou en deveus plantet tout se ractal.

P'en doa enterret e vragou, e yas en e vele,
N'euze n'em laqas da gousquet da c'hotos an de ;
Goud a rè mad, ar filouter, e teuje aben
Da ober d'an hostis pa en ar scot peu-da-ben.

Antronos vintin pas savas evit partial,
Pa ne gave qet e vragou, commanç crial :
For ! va mignonnet, emezan : sicour me o ped,
Ha va arc'hant ha va bragou a zo tout la-ret.

An hostis hac en hostises d'an nec'h so pignet :
Chomet e repos den yaouanc petra so c'hoarveet ?
Hac e ve collet ho pragou, se n'en deo netra,
Arabat eo en decria, ni ya d'e baea.

N'en d'eo ket hep ken ar bragou am gra chagrinet,
Va oll arc'hant a voa ennan : me so revinet
Beza oa certain en arc'han ; hag en aour melen
Daou c'hant skœd, ha pevar real n'em gave ouspen.

Fouillet e oa bet dre an ty ar servicherin,
Mevel, mates, pot marchossi, bugale ouspen,
En oa sur dens e affer a grie bepret :
Penaus e zin-me d'am c'hartier, iout ezon laeret,

Entendit, emeza hostis, bars e ber langach :
Mâ na reatit din va bragou, me rei deoc'h dommach ;
Evidon me gavo testou, pa vanqfe kant din
Penos ne oan ket divragou p'hon deut d'ho ty.

Evidon me zo den honest, mar deus er c'hontre,
Ne fell ket din ho revina, pell dioc'h kement se ;
Roit din eur bragou mezer ha kant skoet ouspen,
Me bardono deoc'h an anter ne c'houlennam ken.

An hostis hag an hostises eus a galon vad
A gont dezan prest e gant skoet tout en eur yalc'had,
Hac ive eur bragou nevez eus a vez-e Saoz :
Ar filoüd eo c'hemer buan, pa oa mad e goas.

Reï a rejont da zijuni dezan kent partia ;
P'an doa pardonnet an antar, o devoa joa outa ;
Pront hep sellet en dro dezhan e z'eo bet partiet :
Kenavo, hostises, emezan d'ar c'henta guelet.

Abars nemeur goude an hostis o terri ar jardin,
En deus kavet en douar bragou ar potr fin ;
Hag en ho kommas da grial eus a boues ho beun :
Ema zo tro eur filouter ! ha me so eun azen.

Kement hostis zo er vro-man a rankfe donet
Da ober goab eus ac'hanon ; brema me zo baro tiot ;
Kollet e meus eta kant skoet, eur bragou mezer,
Ha c'hoas meus lardet e gof d'am fripon tam læer

Bremas tevad da avertissa en ol Hostizien
Ma tiouallint dre kement-ma eus ar filouterien :
Na dleont ket en em facha evit e glevet,
Din me va unan ar goassa, me zo goal diet.